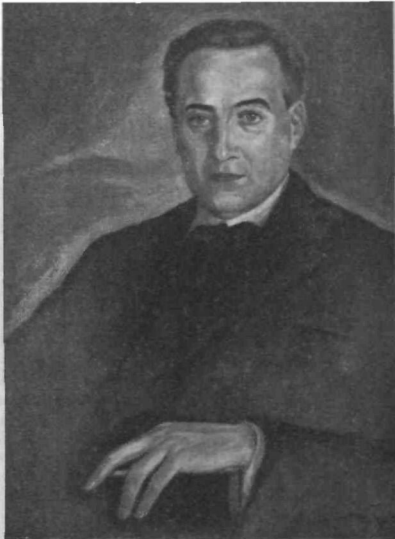

Dragi moji Zvončkarji,

Vaša mlada srca so zdaj vsa pomladna, Vaše dušice vesele in razigrane, meni pa je težko, pretežko, ko Vam sporočam, da je dne 18. maja v Ljubljani nenadoma otrpnilo iskreno in junaško srce dr. Ivana Laha, velikega rodoljuba, zaslužnega pisatelja, neustrašnega borca za naše Vstajenje in prisrčnega prijatelja mladine.

Pokojni dr. Ivan Lah je mnogo let sodeloval pri »Zvončku« s pravljicami, pesmimi, črticami in zgodbami. Mislim, da zgodovina slovenskega slovstva doslej ne pozna plodovitejšega pisatelja. Saj je poleg obširnega romana »Brambovci« ter povesti »Uporniki«, »Vaška kronika«, »Dore«, »Angelin Hidar«, »Sigmovo maščevanje« in še drugih izdal tudi več iger, pisal poučne knjige (»Vodniki in preroki«, »V borbi za Jugoslavijo«) in s članki, razpravami in poročili sodeloval skoro pri vseh revijah in listih. Zadnje njegovo delce v knjižni obliki sta bila prizorčka »Miklavžev pozdrav« in »Božič gre«, ki ju je lani decembra izdal naš konzorcij.

Za letošnji »Zvonček«, ki ga čita naša deca v vseh krajih sveta, si je stekel posebno svetlih zaslug. Ko je minule jeseni izvedel, da naš list ne bo več mogel izhajati, je z bolniške postelje napisal več navdušenih pisem, roteč v njih slovenske domoljube, naj priskočijo na pomoč »Zvončku« in njegovemu novemu poslanstvu. In glej: njegovo neumorno idealno prizadevanje je rodilo sočen sad. Za novo leto je

»Zvonček« spet izšel in prinesel na čelu prve številke dr. Lahovo programsko pesem z lepimi, značilnimi sklepnimi stihi:

In daleč po svetu
zvonil bom okrog,
iskal bom domove
slovenskih otrok.

Da ena bo misel
družila ves rod,
kot sta nas učila
Ciril in Metod.

V isti številki ste čitali tudi njegov poslednji prispevek našemu listu: O tatičku Masaryku. Pogovor s sinčkom Andrijanom, ki je zdaj — in z njim vsa slovenska in jugoslovanska deca — izgubil svojega ljubljeneega, skrbnega, plemenitega očka...

Slava spominu dr. Ivana Laha!

Gospod Doropoljski